

מסורת הש"ס

ספגא דדנקא. אחד מי"ב צמיל דרשע
היינו משעה פלגי דנקא וזשעורא דרבי
שמות: ויחלוף. וספגא דרבי ורבי
דבר ויסק נפיש מדבריה רבא דלמרא
דבר דלמרא האב מרי אמר תנא: תלמי:
תלמי. כוורת: שרי לעטולה. דמורת:
כלי עליה: בם תלמי. גדולה וימר
דמרא ואין מורת כלי עליה: כפי מיינה
דמרא: רבה: בשעת משעה. סיימי
צריך לדבר: כמאן. הא דפי' בחרמי
מורי לא שרא: קש. וצמות שכולין

הגהות הגר"א

$[N]$ גודל N (מספר)

מוסף רש"י

שלהם שהיו עשויין כים שעשה שלמה
והובדן כהני רחנן והם עגולים: **עוהוין**.
והיתקש כלי עץ לשק דמיטלטל מלא
והוירקן זה אינו מיטלטל מלא דגדול
יותר מדאי ואם יעלטלוהו יסבר
כדיהם: **דאוי**. מביט ערב שבת לראות
אם יש שם חסידותות חתה: **נארות**

רבינו חננאל

מאדמיין את המורח בחלון דכסהחמה
ונכנסה בזה מאדמה כותל ששנדה:
וסימנך כוואם. חלון כמו שפירשתי:
כרמל. רכ של שלע שיה חמה
סמון לשקיעתה נראת על ראשי
ההרים וכדי שירד ויטובל ויעלה הוי
לילה: **במין ככרה**. קלע עגול ושחי
ככברה: וזו **בזרה של מרים**. שהיה
מתגלגל עם הבהר כבדבר כוואה
של מרים דכדיכ וימאדל (ו) ותמת שם
מרים וסמון ליה ולא היה מים לעדה:
עסור. מתקבל טומאה וטובלן זו
לדלו ככלי דמי להיות המים הטובלין
ממנו כשאובין ואין לך מעין מיעוטל
אלא **בזרה של מרים**: **כנים טובלין**
זו ואע"פ שארצין הערב שנים אחר
טבילה לאכול בתרומתן קסבר ימאח
הוא יוש שהוא אחרי לשקיעת החמה:
בין הוא. לילה הואיל וקר ליה
סמון המשותות וליה ספקא הוא שמה
טובל בלילה ואין כאן הערב שמש:
אלא ביו השמשות דרבי יוסי לרבי

יהודה לא גרסין דהא כהדיא אמר ש-
היכנס טובלין זו. ומאן דגרס ליה מפר-
שיומי לרבי יהודה ודכי אממר בין הש-
ככהנס טובלין זו ואשמעין שמואל דר' ה-
שכר יהודה ותחלה בין השמעות דר' י-
ודר' יוסי לר' יהודה ימאן הוא ודא
יהודה ימאן הוא מיהו היכי טביל הא
לילה הוא וכוון דבין השמעות דר' י-
מטבילא שלם ועייל לן השמעות דר' י-
הא הערב שמש. ולאו מילתא דר' ה-
מדאממר כסופא אלן דרבי יהודה לא

[illegible]

במה מדליקין פרק שני שבת

א דרבה חלת ריבעי מילא
 ק שמונה פלגי דנקא. דנקא
 סק בחלתא דהתם שיעורא
 חלתא אמר התם תרי ורב

תרי תילתי מיל מאי בנייהו איכא בנייהו
פלגא דננקא וחילופה בחלתא דאמר רבה
"חלתא בת תרי כורי שרי לטלטולה ובת
תלתא כורי אסור לטלטולה ורב יוסף אמר
בת תלתא כורי נמי שרי בת ארבעה כורי
אסור אמר אביי בעי מיניה דמור משה
ועשה ואפילו בת כורי אל שרא לא
כמאן כהאי תנא דתנן ¹⁶כבורה הקש וכבורה
הקנים ובור ספניה אכלסנדרית א"פ [א] שיש
להם שולים והן מחזיקות מ' סאה בלח שהן
כוריים כיכש טהורים ¹⁷אמר אביי שמע מינה
¹⁸האי גודשא תילתא הוי אביי חזייה לרבא
דקא דאוי למערב א"ל והתניא כל זמן שפני
מזרח מאדרימין א"ל מי סברת פני מזרח ממש
לא פנים המאדרימין את המזרח א"ר רבא
חזייה לאביי דקא דאוי למזרח א"ל מי סברת
פני מזרח ממש פנים המאדרימין את המזרח
פנימינך כוונתא: ר' נחמיה אומר דר' שיהלך
אדם משתשקע החמה חצי מיל: א"ר חנינא
הרוצה לידע שיעורו של ר' נחמיה יניח חמה
בראש הכרמל וירד ויטבול בים ויעלה וזהו
שיעורו של ר' נחמיה א"ר חייא הרוצה לראות
בארה של מרים יעלה לראש הכרמל ויצפה
ויראה כמין כברה בים וזו היא בארה של
מרים אמר רב מעין המיטלטל טהור וזהו
בארה של מרים: אמר רב יהודה אמר שמואל
ביה"ש דר' יהודה כהנים מובלין בו למואן
אילימא לר' יהודה ספקא הוא אלא ביה"ש
דר' יהודה לר' יוסי כהנים מובלין בו פשימא
מהו דתימא בין השמשות דר' יוסי מיישך
שייך בדר' יהודה קא משמע לן דשלים
בין השמשות דר' יהודה והדר מתחיל בין
השמשות דר' יוסי אמר רבה בר בר חנה
א"ר יוחנן הלכה כר' יהודה לענין שבת
והלכה כר' יוסי לענין תרומה בשלמא הלכה
כר' יהודה לענין שבת לחומרא אכלא לענין
תרומה מאי היא אילימא למבילה ספקא היא
אלא

אל בין השמשות דר' יהודה
הכי אלא בין השמשות דר'
שום דר' יוסי לרבי יהודה
השמשות דר' יוסי קדים
ל' יהודה לר' יוסי לילא הוא
בצעי הערב שמש נהי דלר'
השמשות דר' יהודה ספק
כ' כרחק עין מקמי דסליק
יהודה וספק לילא הוא ואין
בא לנמימר דר' יוסי קדים
יוסי ופרקינן פשיטא ואי

מאי פשיטותא טובא אשמע
א ספקא דר' יוסי בהרף
סי' מושך ש"ך דר' יהודה
הוא ליכא הערב שמש. קא
ב' שמש: כשלמא הלכה ר' י
עשה לי הלכך על דאסך לחומו
עשה זו מלאכה מביא דאס
ר' יהודה דקאמר ר' יוסי וה

לה.

השמות היינו שעה כל בין השמות
בין השמות וכן הא דמיא בתוספתא
השמות ודאי לטומאה וספק לקרבן
השמות בתחילת בין השמות ועוד
י"ל דמיירי כשראה כל בין השמות

ד' יוסי תני לה דלאמר בין השמונים
הכרף עין וליבא ביה שיעור עשרה
רואות: **תרי** תיבתא מ"א קשה
דכחא משמע דמשקעת חממה דה
הילולא ליבא אלא תלתא ריבועי מיל ור'
יהודה גופיה בפסחים בפרק מי שהיה
טמא (דף נז. וסא) סבר דמשקעת
חממה דף אלא הכוכבים ארבע מילין
ואלא הטובות לילה הוא בדאמרין
בגריש פ"ק דפסחים (דף ג. וסא)
ובדמוכח קרא (וממיה ד) ואנחנו
עושים בתלמודא וגו' דמנינה מפיך
בפ"ב דמגילה (דף כז:) דעלוות השחר
ימאנא הוא ואומר ר"ת דהם מיירי
במחילת שקיעה והכא משתשקע
מסוף שקיעה אחר שנכנסה חמה
עצווי הרקיע אבל תימה לר"י דבמאי
פליגי דהא ודאי משעת אלא הכוכבים
הי לילה כדפי' וי"ל דאמרין לקמן כי
גדולים הנראים ביום ולא קטנים כו'
אלא בינונים והשתא פליגי דלר' יהודה
מספקא ליה בכל כוכבים הנראים
משקעת חממה דש' דהכסף העליון
אם הם בינונים אם לאו ועיק' דנחשו
אזן כדאם בינוני שילך מתחילת שקיעת
חממה ד' מילין דלאמר בפסחים י"ל
דמספקא להו מהו אדם בינוני:
ואפילו בת דת ברוי א"א א"א
הי. לית הילכתא הכי

שיתבטל ממנו תורת כלי משום כיבוד
 לאמר בפ"ז דערויבין (דף קג. וספ.)
 הוהו שריתא דכוס חי רבי פרת דהוי
 שקלי לה עשרה וסדי לה אלשא אמר
 תורת כלי עליה אפילו אביי גופיה לא
 קיבלה כדאמרין בפרק כירה (והקמ
 דהה): מנרתא שאני שארס קובע
 לה מקום א"ל אביי והרי כילת תחתים
 לארס קובע לה מקום ומוחזי לנשותיה
 ולפורקה בשבת אלא אמר אביי כו'
 והא דאמרין בשיליה כל כתיי (והקמ
 קמא): פמוטות שבי צית רבי מותר
 לטלטלין בשבת א"ל ר' יורא גיטלין
 צידי אחת או בשמי ידים אמר ליה

בן גדולות ולא כר"ם ורש"י שפירשו כאותן
 הא"ת מוכח בהדיא בפי' סירה (לקמן מו.)
 ולי עמא שרי דהיינו פטמות גדולות:
 בקונטרס ובזמן כרי שירד ויעלה היו:
 למינקטן סימנא טבליה לא לאו דאחא
 וזירידין מ'משע בפי' (ב') וא"ל דברכות
 ת והשתא קמ"ל דשפיר טבל ועלה לו
 ה הוה ליה למינקט הרוזא לידע בין
 שחא סבר כרז יוסף דבין השמשות
 משקע אחמא אלא משהכסיף האתחון:
 אלא

ממאות דר' יהודה קדים: פשיטא. דלר' הוא ושעוריה דר' יהודה נפיש טובא דר' יהודה ליליא הוא אפי' דר' יוסי וימי אפמ' הוא ובשר מזר מדקאמר ר' יוחנן הלכה כר' יהודה מזר הלכה כר' יהודה לענין שבת איכא פתיה למימרח דביה"ש דידיה ליליא הוא: הוא מדלענין שבת קאי כוותיה לחומרא: אלא

ית דרכי יהודה טובלין הכהנים בו דהא עדיין לא הערים

עין משפט
נר מצוה

קָרָב אַ מַי פֿאַר מַה' מַה'!
 שָׁחַד הָי' י' וְנִשְׁחַד
 בְּחַיִּים) מַה' לִדְרוֹן מַה'
 נִשְׁחַד לִיחַ מִתֵּן מַה'
 מַה' ב'!
 קָרָב אַ מַי פֿאַר מַה' מַה'!
 הִלֵּכָה ב'!

לעזי רש"י

אישיטייט. קש.

ב נסים גאון

אמר אבי שמע מינה
נראשא תיבתא חזי. דיקא
הא אבי שמע מינה
והוה שוקא ארבעים סאה
והוה שוקא חורס כוסס, ו
הוה לן אלא כסו שמא
הוה המרת לן חספיה
והוה לן כור סאה
כסעל אי כוסר לן. והוא
הוהי שיקיל לן היבש
הוהי שוקן סאה לן
איך לן דלח חורס
סאה וסא שישל חס,
כסעל שחשיל שישל חס
ויקעל חסיל עמול
הוהי דנשק לן סאה,
והואל חוסן שהוא נדוש
יכול סא אפי' סאה חס
לן חסיל ארבעים וקסא
לן מינה הא דאבי שמע
על סא חסל סאה
שחשיל חסל חס.

ות דרכי יהודה טובלין הכהנים בו דהא עדיין לא העריב
דאין כהנים טבלי יום

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones